

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski kanton/Kanton Središnja Bosna
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 130123 21 Kž
Novi Travnik, 16.03.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, Zuhdije Ćosić i Darmina Avdić kao članova vijeća, sa zapisničarem Samrom Šiljak, protiv optužene A. Đ., zbog krivičnog djela Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, radi donošenja odluke po žalbi optužene izjavljenoj po njenu braniocu Bruni Božić, advokatu iz Travnika, protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 130123 17 K od 15.12.2020.godine, na sjednici vijeća održanoj u odsustvu uredno obaviještenih stranaka i branioca optužene, dana 16.03.2021. godine, donio je sljedeću

PRESUDU

Žalba branioca optužene A. Đ. odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 130123 17 K od 15.12.2020.godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 130123 17 K od 15.12.2020.godine, oglašena je krivom A. Đ. (u daljem dijelu: optužena) zbog krivičnog djela Oštećenje tuđe stvari iz člana 293. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: KZ FBiH), činjenično pobliže opisano u izreci te presude, za koje joj je po članu 42., 49., 60. i 62. KZ FBiH izrečena uvjetna osuda kojom joj je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedan) mjesec i istovremeno određeno da se ova kazna neće izvršiti ako optužena u roku od 1 (jedne) godine od pravosnažnosti ne počini novo krivično djelo. Istom presudom na temelju člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: ZKP FBiH), optužena je obavezana da naknadi troškove krivičnog postupka u vidu paušala u iznosu od 60,00 (šezdeset) KM u roku od 30 (trideset) dana od pravosnažnosti presude.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio branilac optužene, kojom žalbom prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači i da se optužena oslobodi od optužbe ili pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak ili da se pobijana presuda ili da se izrečena kazna umanja ili zamjeni uvjetnom osudom ili da se pobijana presuda ukine i odredi održavanje pretresa preg drugostepenim sudom u kojoj žalbi je tražio da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Na sjednici vijeća ovog suda održanoj u skladu sa članom 319. stav 1. i 2. ZKP FBiH, u odsustvu uredno obaviještenih stranaka i branioca optužene A. Đ., advokata Brune Božić iz Travnika, koji je predsjednici vijeća dao saglasnost da se sjednica vijeća održi u njegovu odsustvu jer se on u vrijeme održavanja sjednice vijeća

nalazio u samoizolaciji pošto, mu je žena bila pozitivna na Covid 19., nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora, u smislu člana 321. ZKP FBiH, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optužene povrijeđen krivični zakon, odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu iz žalbenog osnova bitne povrede odredaba krivičnog postupka u žalbi branitelja optužene se ističe da je izreka prvostepene presude u nesaglasnosti sa optužbom pa se citira izreka pobijane presude i optužbe i tvrdi da je razlika očigledna, na koji način žalba branioca želi da kaže da je učinjenom intervencijom prvostepenog suda počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Ispitujući prvostepenu presudu u navedenom pravcu, ovaj sud utvrđuje da njome nije počinjena navedena bitna procesna povreda, jer je izreka pobijane presude potpuna, sasvim jasna i razumljiva, a učinjena intervencija prvostepenog suda u tom što se u izreci pobijane presude navodi da je M. B. korisnik sporne kuće, dok se u optužbi navodi da je vlasnik, nije od odlučnog značaja jer je nesporno da je upravo M. B. oštećena osoba, pa tako učinjena intervencija prvostepenog suda je u okviru dozvoljenog preciznijeg činjeničnog opisa konkretnog krivičnog djela za koje se optužena tereti. Kako dakle, pobijanom presudom nije počinjena navedena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, na koju se ukazuje žalbom branioca optužene, to se od strane drugostepenog suda i utvrđuje da je pobijana presuda u tom pogledu pravilna i zakonita, a žalba branioca optužene izjavljena, u tom pravcu, ocijenjena je neosnovanom, koja kao takva i nije mogla biti prihvaćena.

Nadalje, žalba branitelja optužene iz ovog žalbenog osnova, prvostepenu presudu pobija žalbenim prigovorom da je prvostepeni sud propustio savjesno ocijeniti svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, pa se u žalbi dalje vrši sopstvena ocjena dokaza, na koji način žalba tvrdi da je prvostepeni sud u pobijanoj presudi, propustio primijeniti princip *in dubio pro reo*, na koji način da je učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 3. stav 2. i članom 296. stav 2. ZKP FBiH.

Međutim, po ocjeni ovog suda, ovakvi žalbeni prigovori žalbe branitelja optužene su neosnovani. Najprije, branitelj optužene u žalbi uopće ne navodi razloge na temelju čega smatra da prvostepeni sud nije primjenio odredbe člana 296. stav 2. ZKP FBiH, sem prigovora da je prvostepeni sud pogriješio kada je pobijanu presudu zasnovao na dokazima optužbe, a ne iskazima optužene i svjedoka odbrane, koji prigovori ustvari spadaju u domen činjenične osnove pobijane presude, pa zbog toga, ovaj sud će ispitati osnovanost takvih žalbenih prigovora žalbe branitelja optužene, u daljem dijelu kada bude razmatrao žalbene osnove pravilnosti ili potpunosti utvrđenog činjeničnog stanja. Dakle, prvostepeni sud je, u obrazloženju pobijane presude naveo konkretne razloge na osnovu kojih je došao do svog zaključka o postupanju optužene, koje kao takve prihvata i ovaj sud. Radi toga, ovaj sud zaključuje da pobijanom presudom nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se ukazuje žalbom branitelja optužene, pa se žalba branitelja kao neosnovana, nije mogla prihvatiti po ovom žalbenom osnovu.

Nije osnovan ni žalbeni prigovor da je pobijanom presudom učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka na način da prvostepeni sud nije primijenio princip *in dubio pro reo* propisan odredbom člana 3. stav 2. ZKP FBiH, po kome je dokaze trebao cijeliti u korist optužene, a ne na njenu štetu, tako da izvede zaključak da nije

dokazano da je optužena počinila krivično djelo za koje se tereti. Prije svega, valja podsjetiti da prema odredbi člana 3. stav 2. ZKP FBiH, sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženu. Međutim, ne može se uspjeti sa prigovorom da je u konkretnom slučaju, navedeni princip povrijeđen, ukoliko iz obrazloženja pobijane presude nedvojbeno proizilazi da je optužena u svemu postupila na način opisan u izreci pobijane presude, na temelju ocjene svih izvedenih dokaza koje je prvostepeni sud cjenio u svemu sukladno članu 296. stav 2. ZKP F BiH, a po principu slobodne ocjene dokaza sukladno članu 16. istog Zakona, te u pobijanoj presudi kod prvostepenog suda nije bilo sumnje o tome. Naime, prvostepeni sud je, dovodeći u vezu dokaze optužbe i odbrane (iskaze svjedoka optužbe, te iskaz optužene u svojstvu svjedoka i svjedoka odbrane) i cijeneći njihovu proturječnost, zaključio da iskazu optužene i svjedocima odbrane ne vjeruje, navodeći jasne i određene razloge za takvo svoje uvjerenje. Na osnovu takve, i po ocjeni ovog suda pravilne ocjene dokaza, prvostepeni sud je zaključio da je optužena na opisani način učinila krivično djelo za koje je oglašena krivom. Iz toga slijedi da je prvostepeni sud u konkretnom slučaju utvrdio odlučne činjenice koje su na štetu optužene, ne sumnjajući u njihovo postojanje, čime nije ni moglo doći do nepravilne primjene odredbe člana 3. stav 2. ZKP FBiH, odnosno, do kršenja principa in dubio pro reo. Stoga nije došlo ni do bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 3. stav 2. ZKP FBiH, na koju žalba branioca ukazuje u svojim razlozima. Zbog toga je i ovaj žalbeni prigovor branitelja optužene, s aspekta postojanja bitnih povreda odredaba krivičnog postupka valjalo odbiti.

Nisu osnovani ni prigovori iz žalbe branioca, da je činjenično stanje iz pobijane presude pogrešno i nepotpuno utvrđeno. Analizu dokaza i zaključke koje je iz te analize izvela pobijana presuda ovaj sud u svemu prihvata.

Prije svega branitelj u žalbi prigovara pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja iz prvostepene presude i pri tome navodi da prvostepeni sud je neosnovano poklanjao vjeru iskazima svjedoka optužbe D. K., M. K. i oštećenog M. B., kao i navedenim materijalnim dokazima, uz prigovor da se na temelju tih dokaza ne može van razumne sumnje izvesti zaključak o postupanju optužene kao što je to učinio prvostepeni sud u pobijanoj presudi.

Međutim, po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud je pouzdano utvrdio da je optužena postupila u svemu na način kako se tereti u izreci pobijane presude. Prednje navode prvostepeni sud je utvrdio kako na temelju materijalnih dokaza koji su navedeni taksativno na strani 2. pasus 3. pobijane presude, tako i na temelju iskaza saslušanih svjedoka D. K., M. K. i oštećenog M. B., čiju analizu i ocjenu je naveo na strani 3. zadnji pasus i strani 4. prvi pasus, obrazloženja pobijane presude, čiji iskazi ovih svjedoka, kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud, se međusobno dopunjuju i potpuno su suglasni u pogledu odlučnih činjenica sa navedenom i detaljno analiziranom materijalnom dokumentacijom, tako da ovi, kako subjektivni tako i objektivni dokazi, na nesumnjiv način upućuju na zaključak upravo onakav kakav je izvela pobijana presuda. Paušalni prigovori žalbe branioca optuženog, upućeni iskazima ovih svjedoka nisu argumentovani radi čega i nisu na konkretan i argumentovan način, doveli u sumnju vjerodostojnost tih iskaza, a time ni taksativno navedenih materijalnih dokaza.

Na isti način, prvostepeni sud je na strani 4. zadnji pasus, detaljno i pravilno obrazložio zašto nije prihvatio iskaz optužene, kao i svjedoka te iskaze svjedoka odbrane H. M. i A. D., koje razloge i zaključke, u tom pravcu, u svemu prihvata i ovaj sud, jer oni na konkretan način istaknutim paušalnim žalbenim prigovorima nisu dovedeni u sumnju.

Stoga ovaj sud nalazi da su sve odlučne činjenice ovog slučaja od strane prvostepenog suda pravilno i potpuno utvrđene, pa tako i one na koje se posebno ukazuje žalbom branioca optužene. Radi toga je žalba branioca optužene ocijenjena neosnovanom i po ovom žalbenom osnovu, koja kao takva nije mogla biti uvažena ni u tom dijelu.

Po ocjeni ovog suda, u činjeničnom opisu djela sadržane su činjenice i okolnosti koje predstavljaju materijalne supstrate zakonskog pojma krivičnog djela Oštećenja tuđe stvari iz člana 293. stav 1. KZ FBiH, za koje je optužena izrekom pobijane presude oglašena krivom, za što su u pobijanoj presudi u pogledu svih bitnih elemenata tog krivičnog djela navedeni detaljni razlozi, koje takvim prihvata i ovaj sud, pa zbog toga i nema povrede krivičnog zakona, po kom osnovu žalba branioca nije ni izjavljena, ali na koju povredu ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, pa ovaj sud zaključuje da na štetu optužene pobijanom presudom slučaju nije povrijeđen ni krivični zakon. Ovo naročito i zbog toga što u konkretno slučaju, po ocjeni ovog suda, nisu ispunjeni propisani uvjeti iz člana 25. KZ FBiH, kako žalba branioca paušalno tvrdi da bi za djelo za koje se optužena tereti trebalo pravno kvalifikovati po tom članu, za koje tvrdnje međutim žalba ne navodi konkretne razloge i dokaze.

Ispitujući prvostepenu presudu u odluci o izrečenoj krivičnopravnoj sankciji optuženoj po kom osnovu je žalba branioca izjavljena u kom pravcu se u razlozima žalbe ne navode nikakve olakšavajuće okolnosti, pa je ovaj sud u smislu člana 323. ZKP FBiH, ispitao pobijanu presudu i po tom žalbenom osnovu, te je našao da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio sve činjenice i okolnosti značajne za odlučivanje o krivičnoj sankciji koje je i naveo u obrazloženju svoje presude. Naime, olakšavajuće okolnosti koje su se našle na strani optužene i po nalaženju ovog suda stoje, a one po svojoj brojnosti i po svome značaju u svojoj ukupnosti mogu opravdati primjenu propisa o izricanju uvjetne osude. Zbog toga, po nalaženju ovog suda, u ovom slučaju nije bilo nužno utvrđivanje niže kazne, niti kraćeg vremena kušnje, koje su u pobijanoj presudi u okviru minimalno propisanih, radi čega je žalba neosnovana i po ovom žalbenom osnovu.

Na osnovu izloženog, a cijeneći i ostale žalbene navode, ovaj sud je po članu 328. ZKP FBiH, odlučio kao u izreci.

Zapisničar
Samra Šiljak, s.r.

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić, s.r.